

at hjælpe med til tilvejebringelsen af en varig politisk løsning.

Den tragiske udvikling i Vietnam bringer død og lidelse til millioner af mennesker, men den udgør også en hindring for skabelsen af den atmosfære, som er nødvendig for at sikre fremskridt i vore store fælles opgaver. Den danske regering er af den mening, at en løsning ikke kan bringes til veje ved militære midler. Heller ikke ligger en løsning i en ensidig amerikansk tilbagetrækning, som kun ville true med at bringe Vietnam og hele Sydøstasien under en anden stormagts politiske og militære dominans. En varig løsning, som er tilfredsstillende for de lokale befolkninger, kan kun findes ved forhandlinger uden forhåndsbetinger, som tager deres udgangspunkt i Genève-aftalerne af 1954. Det er væsentligt, at alle interesserede parter, inklusive Vietcong, deltager i sådanne forhandlinger. Skønt de politiske problemer, som ligger til grund for krigen i Vietnam og Indien-Pakistan-konflikten, afviger fra hinanden i forskellige væsentlige henseender, tror jeg, at den to-trinsprocedure, som er forudset i den indisk-pakistanske konflikt: først våbenstilstand og så forhandlinger — i givet fald kunne tjene som mønster i Vietnam.

FN er direkte involveret i Cyperspørgsmålet. FN-tropper har været stationeret der i lang tid. På denne samling bør det være vort mål at bistå parterne med at opnå en forhandlingsløsning på de politiske spørgsmål. Megen blodsudgydelse er blevet undgået ved FN's tilstedeværelse, og vi må være omhyggelige med på denne samling ikke at tage noget skridt, som kunne tænkes at skærpe situationen. Grundlaget for vore overvejelser bør være sikkerhedsrådsresolutionen af 4. marts 1964. Hvis man mener, at overenskomsterne mellem parterne er forældede, tilkommer det parterne at ændre dem, men det står ikke i FN's magt at gøre dette, og det ville være en højst farlig ting for os alle at opmuntre til en ensidig ophævelse af disse overenskomster. Jeg tror, det ville være klogt, hvis vi på denne samling koncentrerede vore anstrengelser om at bane vejen for en forhandlingsløsning, som vil muliggøre den fredelige sameksistens mellem de to befolkningsgrupper på Cypern.

Stort set må den afkoloniseringsproces, som vi har været vidne til, siges at have

været en succes af umådelig vigtighed for verdens folkeslag. Hvert år har vi været i stand til at byde nye medlemmer velkommen til vor organisation. Samtidig med at vi glæder os over frigørelsen, ser vi med stigende bekymring på den skæbnesvangre udvikling i den sydlige del af det afrikanske kontinent. FN kan ikke tillade fortsættelsen af en sådan udvikling, som er i strid med vor organisations grundlæggende idealer, som betyder stadig lidelse og undertrykkelse af vore medmennesker, og som, hvis den fortsætter, ville udgøre en direkte fare for hele vort verdenssamfundets fremtidige eksistens. Det må derfor være et hovedanliggende for indeværende samling at fremme løsningerne på de tilbageblevne afkoloniseringsproblemer i Afrika og på apartheidproblemet. Den danske regering er nu som før enig i, at det må være nødvendigt at lægge stigende pres på en regering, hvis holdning synes fuldstændig upåvirket af verdensopinionen, og som i dag synes mere urokkelig og urimelig end nogen sinde. Vi har to forbehold over for en politik gående ud på stigende pression: ifølge pagten er kun Sikkerhedsrådet beføjede til at vedtage tvangsforanstaltninger. Resolutioner herom, som vedtages af forsamlingen, har ingen juridisk gyldighed og kunne være farlige for vor organisation i det hele taget. For det andet må alle lovmæssigt vedtagne foranstaltninger være effektive. Her kommer det igen an på medlemsstaternes solidaritet. Som jeg sagde før, må vi gå varsomt frem på denne samling og kun påtage os sådanne opgaver, som er inden for rækkevidden af det politisk opnåelige. Men i samme åndedrag ønsker jeg at slå fast, at den danske regering i logisk fortsættelse af den politik, som føres af Danmark i koloniudvalget, vil yde fuld støtte til en hvilken som helst lovlig og effektiv forholdsregel, og at det danske folk er villig til at påtage sig sådanne ofre, som er nødvendige for at tilvejebringe en løsning på disse problemer.

4. Hr. præsident, jeg har talt om nogle af de konkrete problemer, som i øjeblikket står i vejen for skabelsen af den fredelige internationale atmosfære, som er en forudsætning for opnåelsen af vore mål på længere sigt. Vi må imidlertid også på denne samling fortsætte vort arbejde med de mere generelle spørgsmål. Blandt disse skal jeg